

Mødet genoptaget kl. 15.20

Forhandlingen genoptoges.

Jørgen Junior (FP):

Først vil jeg godt lige kommentere fru Karen Thurøe Hansens udtalelser vedrørende patent. Jeg tror, ganske som det også blev sagt fra fru Yvonne Herløv Andersens side, ikke, at der er nogen, der på nogen måde prøver at tage patent. Der er tale om, at bag 96½ pct. eller 97 pct. af de budgetter, som åndssvageforsorgen har brug for efter vor opfattelse for at kunne opretholde den nuværende standard, er der et enigt folketing. Og så er der altså tilbage 3-3½ pct., som 7 partier, der ikke på nogen måde vil tage patent på helheden, indtil nu har været de eneste der har kunnet tage patent på. At moralen er bevaret, er jeg da overhovedet ikke i tvivl om, men i det øjeblik man mangler 3½ pct., bliver den måske let lidt flosset.

Fru Grethe Philip talte de store ord om falske toner og rene toner og om, at enderne ikke kan mødes i fremskridtspartiets finansplan. Der blev talt om, hvilket er helt korrekt, at vi ønsker forbedrede forhold for pensionisterne, vi ønsker også rimelige uændrede forhold for åndssvageforsorgen, og det kommer til at medføre, det har fru Grethe Philip ret i, en omfordeling, som vi har taget hensyn til, og som der er plads til i vor finansplan. Det kommer, så vidt jeg kan se på nuværende tidspunkt, til at betyde en merudgift på socialministeriet ifølge de finanslovsændringsforslag, som kommer i løbet af forholdsvis kort tid. Men jeg vil gerne fastslå, at enderne kan mødes, der er hold i tallene, og det er ikke således, at der udstedes falske løfter, som der ikke er dækning for. Der er helt oplagt ikke kun viljen, men også evnen.

Jeg er egentlig ked af, at det netop er repræsentanterne for det konservative folkeparti og det radikale venstre, der så kraftigt markerer deres modstand mod en forbedring, for det er vel de to partier – måske især det radikale venstre – vi måske håbede kunne blive bløde i knæene, kunne se, at det her ikke er rimeligt.

Hr. Tastesen nedvurderer denne debat til at være 7-partiforestillingen, og derefter bevæger han sig ud i et angreb på fremskridts-

partiets totalpolitik, hvorom der er en afgørende uenighed mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiet, det er vi helt enige om. Der tales om samfundets miljø, det totale miljø, og der tales søreme også om en sænkning af det sociale niveau. Dette er ukorrekt i henhold til, hvad jeg også sagde til fru Grethe Philip før. Der er tale om en omfordeling, ikke spor andet.

Hr. Tastesen går endda ind på at tale om uddannelsesniveaet. Det skal jeg gemme til andre debatter, men det er en kendsgerning, at vi er indstillet på at få dækket et rimeligt behov her og ikke spor andet. Der er selvfølgelig tale om karaktergivning, når jeg taler om forskellige personalegrupper og om personalepolitik, det er korrekt, men der er ikke tale om nogen omklamring af den ene eller den anden personalegruppe. Det er en nøgtern vurdering af indsatsen.

Og så er det, ligesom der leges lidt med, at hvis der bliver brug for det, kan det godt være, man kan skaffe pengene. Det kører først socialministeren frem med, lidt senere også hr. Tastesen, men samtidig siges der altså nej til de 3½ pct., og efter min mening siges der også dermed klart nej til centrene, selv om socialministeren så fint siger, at der er ingen centre, der endnu har fået besked om, hvor mange penge der er tale om. Det skrev jeg forhåbningsfuldt ned. Ja men hvilke ekstrabevillinger kan der blive tale om? Der er jo i virkeligheden taget afstand fra sådanne gennem den indstilling, som socialdemokratiet giver udtryk for her i dag.

At vi skulle anlages for at være lokalpolitikere, synes jeg var ganske bizart og ganske morsomt. Hvad det her har med lokalpolitik at gøre, har jeg ikke rigtig kunnet forstå. Men o.k., helheden er altså ganske klar, de 7 partier er nogle hoveder, de er nogle fjolser, de lyver nærmest, det samme gør forældrene, og det gør personaleforbundet, og i øvrigt fjerner personalet også døre. Det er sådan nogle rigtig grimme nogle, og vi har nu hørt, at socialministeren har talt. Ordene er sagt, der er ikke længere noget at gøre, men jeg mener stadig væk, der må være mulighed for at presse. Det er ikke noget, vi ret meget længere kan gøre herinde, men det er en opgave for pressen, det er en opgave for forældrene, det er en opgave for personaleforbundet, for det skal naturligvis kunne løses.